

Risipa...

Emaanastasia

Risipa...

Dorințele în crâng le zvârl de-a valma
Cu tot ce noi am fost cândva frumos
Și suferința o împart cu teama
Că dragostea ne este de prisos.

Iar clipele ce-s blestемate încă
Vor trece-n ani ca fruzele prin tei,
Dar cum din amorțeala cea de stâncă
Mai pot să cred că-n suflet tu mă vrei!?

Iubirea ta m-a sângerat de moarte
Și în risipa clipelor mi-e frig,
Dar astăzi las durerea să mă poarte
Și cu lumina inimii te strig.

Mă-nchin o clipă la altarul mării
Cu neputința trupului căzut
Și nu mă-ncred că vom cunoaște zorii,
Știi? Universul nostru-i prefăcut.

Dar mă ridic și eu pe jumătate
Cu luna rece-a sufletului meu,
Iar raza ei o fac eternitate
Ca pe risipa lacrimii mereu.

Cu nemurirea viselor îndată
O să mă-nchid în sufletul rănit
Purtând în clipele ce mi se-arată
Același dor de tine, infinit.